

Nr 37

Utlåtande över väckt motion i anledning av riksbankens diskontohöjning den 30 januari 1964.

I en inom första kammaren väckt motion, nr 660 av herr *Ferdinand Nilsson*, har hemställts, att riksdagen i anledning av riksbankens beslut den 30 januari 1964 att höja diskontot måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag avseende återinförande i inflationsbekämpande syfte av den 1959 avskaffade s. k. extra bolagsskatten såsom förutsättning för ett återförande av riksbanksdiskontot och därmed sammanhängande räntesatser till i början av 1964 varande läge.

Motionen har hänvisats till bankoutskottet i vad den avser bekämpande av inflation och sänkande av riksbankens diskonto samt till bevillningsutskottet i vad den gäller återinförande av den extra bolagsskatten.

Beträffande motiveringen för det framställda yrkandet hänvisas till motionen.

Bevillningsutskottet har i sitt betänkande nr 52 hemställt att motionen, såvitt densamma hänvisats till bevillningsutskottet, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet. I förevarande motion behandlas, såvitt densamma hänvisats till bankoutskottet, dels inflationsproblemet, dels frågan om lämplig nivå för riksbankens diskonto. Motionären har dock icke låtit vad han härvidlag anfört utmyнна i något särskilt yrkande; i motionen har nämligen yrkats endast att riksdagen skall i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag avseende återinförande av den år 1959 avskaffade s. k. extra bolagsskatten. Detta yrkande har avstyrkts av bevillningsutskottet i dess betänkande nr 52.

När det gäller inflationsproblemet hänvisar motionären till de maktfaktorer som påverkar den s. k. löne- och priskarusellen; i synnerhet påtalas den roll som spelas av löneglidningen på arbetsmarknaden. Hithörande frågor har bankoutskottet senast behandlat i sitt utlåtande nr 18, där utskottet avstyrkt ett motionsvis väckt förslag om en utredning av de med pris- och inkomstbildningen sammanhängande problemen i syfte att hindra inflation. Sistnämnda utlåtande har godkänts av riksdagen. Vad som anförts i den nu föreliggande motionen ger icke utskottet anledning till ytterligare uttalande i detta ämne.

Motionären kritiserar vidare den höjning av riksbankens diskonto, som genomfördes i januari i år, och uttalar därvid bl. a., att en räntehöjning är ytterst kännbar för de mindre företagen, medan den lämnar andra, starkt inflationsdrivande avsnitt av näringslivet tämligen opåverkad. Utskottet vill med anledning härav framhålla, att den löpande diskontopolitiken måste ligga i riksbankens hand. Det bör, såsom utskottet uttalade i sitt utlåtande nr 5 år 1963 i anledning av väckta motioner om sänkning av diskontot, ankomma på fullmäktige i riksbanken att själva bedöma tidpunkten för och innebörden av de beslut i räntepolitiskt avseende som med hänsyn till konjunktursituationens utveckling kan visa sig vara motiverade. Utskottet föreslår därför icke någon särskild åtgärd med anledning av motionen i nu förevarande del.

Åberopande vad här anförts får utskottet hemställa,

att motionen I: 660, såvitt densamma hänvisats till bankoutskottet, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 maj 1964

På bankoutskottets vägnar:

NILS STÄHLE

Närvarande:

från första kammaren: herrar Stähle, Palm*, Nils Theodor Larsson*, Augustsson*, Rönberg, Stefanson*, Åkerlund och Risberg*;

från andra kammaren: herr Regnéll*, fru Renström-Ingenäs, herrar Hagnell, Hyltander*, Haglund, Jonsson* och Fridolfsson.

* Ej närvarande vid justeringen.